

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

25 ноември 2014 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Замразяване на средства — Грешка в преценката — Право на ефективна съдебна защита — Искане за обезщетение за вреди“

По дело T-384/11

Safa Nicu Sepahan Co., установено в Испахан (Иран), за което се явява А. Bahrami, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представляван първоначално от А. Vitro и R. Liudvinaviciute-Cordeiro, впоследствие от R. Liudvinaviciute-Cordeiro и И. Гюров, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, от една страна, искане за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 26) и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1), и от друга страна, искане за обезщетение за вреди,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, I. Pelikánová (докладчик) и E. Buttigieg, съдии,

секретар: N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 март 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Настоящото дело е образувано във връзка с ограничителните мерки, въведени с оглед на оказване на натиск върху Ислямска република Иран, за да преустанови чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности и разработването на системи за ядрено оръжие (наричано по-нататък „ядреното разпространение“).
- 2 Жалбоподателят, Safa Nicu Sepahan Co., е иранско акционерно дружество.
- 3 С Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 136, стр. 65) фирмата на образувание, идентифицирано като „Safa Nicu“, е включена в списъка на образуванията, участващи в свързани с ядреното разпространение дейности, които се съдържа в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).
- 4 Съответно с Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 136, стр. 26) фирмата на образуванието, идентифицирано като „Safa Nicu“, е включена в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1).
- 5 В мотивите към Решение 2011/299 и към Регламент за изпълнение № 503/2011 идентифицираното като „Safa Nicu“ образувание е описано като „[к]омуникационна фирма, доставяла оборудване за обекта Fordow (Qom), строен, без да бъде обявен пред МААЕ“.
- 6 След като е уведомен от един от търговските си партньори, с писмо от 7 юни 2011 г. жалбоподателят моли Съвета на Европейския съюз да измени приложение VIII от Регламент № 961/2010 или като допълни и коригира посочването на идентифицираното като „Safa Nicu“ образувание в разглежданите списъци, или като го заличи. В тази насока жалбоподателят твърди, че посоченото включване или се отнася до различно от него образувание, или пък Съветът е допуснал грешка, като е включил фирмата му в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент № 961/2010.
- 7 След като не получава отговор на писмото си от 7 юни 2011 г., жалбоподателят осъществява телефонен контакт със Съвета, а впоследствие на 23 юни 2011 г. му изпраща ново писмо.
- 8 С Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 319, стр. 71) и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент № 961/2010 (ОВ L 319, стр. 11) образуванието, идентифицирано като „Safa Nicu“, е оставено в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и по приложение VIII към Регламент № 961/2010.
- 9 В Решение 2011/783 и в Регламент за изпълнение № 1245/2011 думите „Safa Nicu“ са заменени от „Safa Nicu, изв. още като „Safa Nicu Sepahan“, „Safanco Company“, „Safa Nicu Afghanistan Company“, „Safa Al-Noor Company“ и „Safa Nicu Ltd Company“. Освен това като идентификационни данни за визираното образувание са посочени пет адреса в Иран, в Обединените арабски емирства и в Афганистан.

- 10 С писмо от 5 декември 2011 г. Съветът уведомява жалбоподателя за запазването на фирмата му в списъците, съдържащи се в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение VIII към Регламент № 961/2010. Той констатира, че становището, представено от жалбоподателя на 7 юни 2011 г., не дава основание за премахването на ограничителните мерки. Съветът уточнява, че включването на образуването, идентифицирано като „Safa Nicu“, визира именно жалбоподателя, независимо от непълното упоменаване на неговата фирма. Той също така уведомява жалбоподателя за измененията, изложени в точка 9 по-горе.
- 11 Регламент № 961/2010 е отменен с Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 88, стр. 1), като Съветът включва фирмата на жалбоподателя в приложение IX към последния регламент. Мотивите относно жалбоподателя съвпадат с изложените в Регламент за изпълнение № 1245/2011.
- 12 С писмо от 11 декември 2012 г. Съветът уведомява жалбоподателя за оставянето на фирмата му в списъците по приложение II към Решение 2010/413 и по приложение IX към Регламент № 267/2012, и му изпраща като приложение последния регламент.
- 13 С Решение 2014/222/ОВППС на Съвета от 16 април 2014 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 119, стр. 65) фирмата на жалбоподателя е заличена от списъка по приложение II към Решение 2010/413. С Регламент за изпълнение (ЕС) № 397/2014 на Съвета от 16 април 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 (ОВ L 119, стр. 1) фирмата му е съответно заличена от списъка по приложение IX към Регламент № 267/2012.

Производство и искания на страните

- 14 На 22 юли 2011 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд.
- 15 С документ, подаден в секретариата на Общия съд на 31 януари 2013 г., жалбоподателят изменя исканията си вследствие на приемането на Регламент № 267/2012.
- 16 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик бе включен в първи състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 17 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, с писмо от 16 януари 2014 г. страните са поканени да отговорят писмено на някои въпроси. Страните представят отговорите си на 31 януари 2014 г.
- 18 На 4 февруари 2014 г. страните са поканени да представят становището си по отговорите на другата страна на въпросите, отправени на 16 януари 2014 г. Страните представят становищата си на 20 февруари 2014 г. Към становището на жалбоподателя са приложени допълнителни документи с цел да се докаже вредата, която той твърди, че е понесъл.
- 19 По време на проведеното на 4 март 2014 г. съдебно заседание са изслушани устните изявления на страните и техните отговори на въпросите, поставени устно и писмено от Общия съд.
- 20 След частичното оттегляне на претенции, направено в писмената реплика и в отговора си на въпросите, представен на 31 януари 2014 г., и промяната на исканията вследствие от приемането на Регламент № 267/2012, жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени част I, буква Б, точка 19 от приложение I към Регламент за изпълнение № 503/2011 и част I, буква Б, точка 61 от приложение IX към Регламент № 267/2012, доколкото се отнасят до жалбоподателя и свързаните с него дружества,

- да осъди Съвета да плати на жалбоподателя обезщетение от 7 662 737,40 EUR ведно с лихви по ставка от 5 % годишно, считано от 1 януари 2013 г.,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

21 Съветът моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

1. По искането за отмяна на включването на фирмата на жалбоподателя в разглежданите списъци

- 22 В писмените си изявления жалбоподателят излага три основания в подкрепа на искането за отмяна, първото — неизпълнение на задължението за мотивиране, второто — грешка в преценката и „злоупотреба с власт“, и третото — нарушение на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита.
- 23 Трябва обаче да се приеме за установено, че в рамките на първото основание жалбоподателят изтъква единствено че обжалваните актове не съдържат достатъчно конкретни данни, които да позволяват да се заключи, че той действително е визиран с включването на образуването, идентифицирано като „Safa Nicu“.
- 24 При все това от представения на 31 януари 2014 г. от жалбоподателя отговор на въпросите на Общия съд, от дадените от Съвета разяснения в писмените му изявления, а след това в писмото му от 5 декември 2011 г. и от изменението, направено с Регламент за изпълнение № 1245/2011, е видно, че жалбоподателят повече не отрича, че е визиран от въпросното включване.
- 25 При това положение първото основание не се налага да бъде разглеждано.
- 26 С второто основание жалбоподателят твърди, че Съветът е допуснал грешка в преценката и е извършил „злоупотреба с власт“, като му е наложил ограничителни мерки.
- 27 От една страна, жалбоподателят уточнява, че не е комуникационно дружество и не е участвал в доставката на оборудване за обекта Fordow (Qom). Във връзка с това добавя, че Съветът не е представил никакво доказателство относно оборудването, което се твърди, че жалбоподателят е доставил за този обект.
- 28 От друга страна, жалбоподателят поддържа, че според неофициално получената от него информация фирмата му е включена в списъка на образуванията, обект на ограничителни мерки, въз основа на неверни сведения, които са предоставени от европейски конкурент с цел да му попречи да участва в процедури с предмет на висока стойност, образувани във връзка с покани за представяне на предложения.
- 29 От една страна, Съветът посочва, че мотивът, че жалбоподателят е доставил оборудване за обекта Fordow (Qom), е валиден. От друга — според него твърдението, че включването на фирмата на жалбоподателя в разглежданите списъци се основава на неверни сведения, предоставени от европейски конкурент, е неправилно и не е доказано.

- 30 На първо място, по отношение на оплакването за „злоупотреба с власт“ следва да се напомни, че даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви доказателства изглежда, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (вж. решение от 14 октомври 2009 г., *Bank Melli Iran/Съвет*, T-390/08, Rec, EU:T:2009:401, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 31 В настоящия случай жалбоподателят не е подкрепил с нищо твърдението си, че фирмата му е включена в списъка на образуванията, обект на ограничителни мерки, въз основа на неверни предоставени от европейски конкурент сведения, и изобщо не е представил улики или доводи в подкрепа на това твърдение, нито пък е уточнил каква би била реално преследваната от Съвета с приемането на обжалваните актове цел, различна от предотвратяването на ядреното разпространение и неговото финансиране. Оплакването за злоупотреба с власт не отговаря на изискванията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, доколкото не е достатъчно ясно и точно, за да може ответникът да подготви защитата си, а Общият съд — да се произнесе по искането за отмяна, ако е необходимо, без да разполага с други данни. Ето защо това оплакване трябва да бъде обявено за недопустимо.
- 32 На второ място, що се отнася до оплакването за грешка в преценката, в рамките на упражнявания върху ограничителни мерки контрол Съдът напомня, че юрисдикциите на Европейския съюз, в съответствие с предоставените им от Договора за функционирането на ЕС правомощия, са длъжни да осигурят контрол, който по принцип трябва да е пълен, за законосъобразността на всички актове на Съюза с оглед на основните права, които са неделима част от правния ред на Съюза (вж. решение от 28 ноември 2013 г., *Съвет/Fulmen и Mahmoudian*, C-280/12 P, Rec, EU:C:2013:775, т. 58 и цитираната съдебна практика).
- 33 Сред тези основни права е по-специално правото на ефективна съдебна защита (вж. решение *Съвет/Fulmen и Mahmoudian*, EU:C:2013:775, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 34 Ефикасността на съдебния контрол, гарантиран с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално изисква съдът на Съюза да се увери, че въпросният акт, който придобива индивидуален характер за съответното лице или образувание, почива на достатъчно солидна фактическа база. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на този акт, в резултат от което съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да разгледа въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същия този акт, са обосновани (вж. в този смисъл решение *Съвет/Fulmen и Mahmoudian*, EU:C:2013:775, т. 64 и цитираната съдебна практика).
- 35 За целта съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на нейното извършване (вж. решение *Съвет/Fulmen и Mahmoudian*, EU:C:2013:775, т. 65 и цитираната съдебна практика).
- 36 Именно компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице, а не това лице да представя отрицателни доказателства относно липсата на основателност на тези мотиви (вж. решение *Съвет/Fulmen и Mahmoudian*, EU:C:2013:775, т. 66 и цитираната съдебна практика).

- 37 В настоящия случай в отговор на въпрос на Общия съд Съветът посочи, че единственото, с което разполага във връзка с приемането и запазването в сила на ограничителните мерки, наложени на жалбоподателя, е предложение за включване, което изхожда от държава членка. Той уточнява, че съдържашката се в споменатото предложение информация е възпроизведена в мотивите към обжалваните актове.
- 38 При това положение се налага изводът, че пред Общия съд жалбоподателят отрича, че е комуникационно дружество, доставило оборудване за обекта Fordow (Qom), а Съветът не е доказал обосноваването на това твърдение, което е единственият мотив, изтъкнат срещу жалбоподателя.
- 39 Ето защо второто основание трябва да бъде уважено.
- 40 Следователно направеното вписване на фирмата на жалбоподателя в част I, буква Б, точка 19 от приложение I към Регламент за изпълнение № 503/2011 и в част I, буква Б, точка 61 от приложение IX към Регламент № 267/2012 трябва да се заличи, без да се налага да се разглежда третото основание.

2. По искането за отмяна на включването на фирмата на „свързаните с жалбоподателя дружества“ в разглежданите списъци

- 41 Жалбоподателят твърди, че мотивите за включването в разглежданите списъци на образуването, идентифицирано като „Safa Nicu“, които мотиви са изменени с Регламент за изпълнение № 1245/2011 и впоследствие са възпроизведени в Регламент № 267/2012, наред с него визират и няколко от „свързаните с него дружества“. Съответно в писмената си реплика той моли да се отмени включването на въпросните дружества в тези списъци.
- 42 Съветът изяснява, че измененията в идентификационните данни относно жалбоподателя, въведени с Регламент за изпълнение № 1245/2011, не са довели до включване на „свързаните с него дружества“ сред образуванията, обект на ограничителните мерки. Всъщност при промяната на въпросните данни той просто добавил няколко други наименования и адреси, използвани от жалбоподателя, който оставал единственото визирано образувание.
- 43 В това отношение, въпреки че текстът, с който идентифицираното като „Safa Nicu“ образувание е включено в разглежданите списъци и който е въведен с Регламент за изпълнение № 1245/2011 и впоследствие е възпроизведен в приложение IX към Регламент № 267/2012, е можел да създаде известна несигурност у жалбоподателя, той все пак потвърждава обяснението на Съвета. Всъщност в двата горепосочени акта фирмите, различни от „Safa Nicu“, са споменати с цел да се посочи друго наименование на жалбоподателя, а не лица, различни от последния. В допълнение, изложените мотиви са в единствено число, което априори означава, че визират едно-единствено образувание.
- 44 Ето защо с оглед на дадените от Съвета обяснения следва да се направи извод, че включването на образуването, идентифицирано като „Safa Nicu“ в разглежданите списъци, касае само жалбоподателя, което означава, че искането за отмяна на включването на „свързаните с него дружества“ трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

3. По искането за обезщетение за вреди

- 45 Според жалбоподателя приемането спрямо него на ограничителни мерки му е нанесло както немуществени, така и имуществени вреди, за които иска да получи обезщетение.
- 46 Съветът смята, че доводите на жалбоподателя са необосновани.

- 47 От постоянната съдебна практика следва, че за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС за неправомерно поведение на нейните органи, трябва кумулативно да са налице определени условия, а именно неправомерност на поведението, за което се упрекуват институциите, наличие на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда (вж. решение от 9 септември 2008 г., FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, Rec, EU:C:2008:476, т. 106 и цитираната съдебна практика; решение от 11 юли 2007 г., Schneider Electric/Комисия, T-351/03, Rec, EU:T:2007:212, т. 113).
- 48 Кумулативността на тези три условия за ангажиране на отговорността означава, че щом като едно от тях не е изпълнено, искът за обезщетение трябва да бъде изцяло отхвърлен, без да е необходимо да се разглеждат другите условия (решение от 8 май 2003 г., T. Port/Комисия, C-122/01 P, Rec, EU:C:2003:259, т. 30; решение Schneider Electric/Комисия, EU:T:2007:212, т. 120).

По неправомерността на поведението, в което се упреква Съветът

- 49 От точки 26—40 по-горе следва, че обжалваните актове са незаконосъобразни, доколкото Съветът не е доказал, че жалбоподателят отговаря поне на един от критериите, предвидени от Регламент № 961/2010 и Регламент № 267/2012 за приемането на ограничителни мерки.
- 50 Съгласно постоянната съдебна практика обаче установяването на незаконосъобразност на правен акт не е достатъчно, колкото и нередно да е допускането на тази незаконосъобразност, за да се приеме, че е изпълнено условието за ангажиране на отговорността на Съюза, свързано с неправомерността на поведението, в което се упрекуват институциите. За да се приеме, че е изпълнено условието за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза, свързано с неправомерността на поведението, в което се упрекуват институциите, съдебната практика изисква да е установено достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти (вж. в този смисъл решение от 23 ноември 2011 г., Sison/Съвет, T-341/07, Rec, EU:T:2011:687, т. 31 и 33 и цитираната съдебна практика).
- 51 Това изискване има за цел, независимо от характера на съответния незаконосъобразен акт, да предотврати случаите, в които рискът от понасяне на вредите, които претендират засегнатите лица, накърнява способността на съответната институция да упражни в пълна степен правомощията си в обществен интерес както в рамките на нормативната си дейност или на дейността, включваща упражняването на избор в областта на икономическата политика, така и в сферата на административните ѝ правомощия, при това без да пренася върху трети лица тежестта на последиците от явни и неизвиними нарушения (вж. решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 52 Решаващият критерий, който позволява да се приеме, че това изискване е спазено, е явното и сериозно нарушаване от страна на съответната институция на границите, наложени на правото ѝ на преценка. Следователно, за да се установи дали е налице такова нарушение, определяща е свободата на преценка, с която разполага въпросната институция. В този смисъл от установените в съдебната практика критерии следва, че когато съответната институция разполага само със значително ограничена или дори несъществуваща свобода на преценка, неспазването на правото на Съюза само по себе си може да бъде достатъчно, за да се установи наличието на достатъчно съществено нарушение (вж. решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 53 Тази съдебна практика обаче не установява никаква пряка връзка между, от една страна, липсата на право на преценка на съответната институция, и от друга страна, квалификацията на нарушението като достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза. В действителност, въпреки че има определящ характер, обхватът на правото на преценка на съответната

институция не представлява изключителен критерий. В това отношение Съдът последователно напомня, че правният режим, който той извежда на основание член 288, втора алинея ЕО (понастоящем член 340, втора алинея ДФЕС), взема предвид освен това по-специално сложността на подлежащите на уреждане положения и трудностите при прилагане или тълкуване на текстовете (вж. решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 36 и 37 и цитираната съдебна практика).

- 54 От това следва, че позволява да се ангажира отговорността на Съюза само констатация за нередност, която при аналогични обстоятелства не би допуснала една действаща разумно и с дължима грижа администрация (вж. решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 55 Следователно съдията на Съюза е длъжен, след като определи най-напред дали съответната институция разполага със свобода на преценка, да вземе предвид по-нататък сложността на подлежащото на уреждане положение, трудностите при прилагане или тълкуване на текстовете, степента на яснота и прецизност на нарушеното правило и умишления или неизвиним характер на допуснатата грешка. При всички положения едно нарушение на правото на Съюза е явно съществено, когато е продължило въпреки постановяването на съдебно решение, установяващо твърдяното изпълнение на задължение, на решение по преюдициално запитване или на трайно установена съдебна практика в конкретната област, от които е видно, че въпросното поведение съставлява нарушение (вж. решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 56 В настоящия случай, първо, налагането на ограничителните мерки, което следва от приемането на обжалваните актове, нарушава релевантните разпоредби на Регламент № 961/2010 и на Регламент № 267/2012.
- 57 Въпреки че тези актове основно имат за цел да позволят на Съвета да налага някои ограничения на правата на частноправните субекти, за да предотврати ядреното разпространение и неговото финансиране, разпоредбите, които изчерпателно определят условията, при които подобни ограничения са позволени, като разглежданите в настоящия случай, а *contrario*, по същество имат за цел да защитят индивидуалните интереси на засегнатите частноправни субекти, като ограничават прилагането, обхвата или интензитета на ограничителните мерки, които могат да им бъдат легитимно наложени (вж. по аналогия решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 58 Така тези разпоредби осигуряват защитата на индивидуалните интереси на лицата и образуванията, които могат да се окажат засегнати, и поради това следва да се считат за правни норми, имащи за цел да се предоставят права на частноправните субекти. Ако въпросните материалноправни условия не са изпълнени, засегнатото лице или образувание всъщност има право да не му бъдат налагани въпросните мерки. По необходимост това право е свързано с възможността за лицето или образуванието, на което са наложени ограничителни мерки при условия, непредвидени от въпросните разпоредби, да поиска обезщетение за вредоносните последици от тези мерки, ако се установи, че тяхното налагане се основава на достатъчно съществено нарушение на материалноправните норми, прилагани от Съвета (вж. по аналогия решение Sison/Съвет, EU:T:2011:687, т. 52 и цитираната съдебна практика).
- 59 Второ, колкото до въпроса дали Съветът е разполагал със свобода на преценка, от точки 32—40 по-горе личи, че незаконосъобразността на обжалваните актове се дължи на това, че Съветът няма данни или доказателства, които да установяват в достатъчна степен от правна гледна точка обосноваването на ограничителните мерки, наложени на жалбоподателя, и че съответно той не може да представи такива пред Общия съд.

- 60 Видно от съдебната практика, цитирана в точки 32—36 по-горе, задължението на Съвета да докаже, че приетите ограничителни мерки са обосновани, е продиктувано от зачитането на основните права на засегнатите лица и образувания, и по-специално на правото им на ефективна съдебна защита, което означава, че в това отношение Съветът няма свобода на преценка.
- 61 Следователно в настоящия случай Съветът е упрекат в неизпълнението на задължение, по отношение на което той няма свобода на преценка.
- 62 Трето, следва да се установи, че правилото, което възлага на Съвета да докаже, че приетите ограничителни мерки са обосновани, не се отнася до особено сложно положение, и че това правило е ясно и прецизно, поради което не поражда трудности за прилагане или тълкуване.
- 63 Също така трябва да се отбележи, че въпросното правило е установено от съдебната практика отпреди приемането на първия от обжалваните актове на 23 май 2011 г.
- 64 Така, що се отнася до ограничителните мерки относно Иран, от точка 37 от решение *Bank Melli Iran/Съвет*, EU:T:2009:401, следва, че съдебният контрол за законосъобразността на решение, с което се приемат ограничителни мерки, обхваща преценката на фактите и обстоятелствата, посочени като негова обосновка, както и проверката на доказателствата и данните, на които се основава тази преценка. В точка 107 от същото решение Общият съд извежда от тази констатация задължението за Съвета да представи доказателствата и данните, на които се основава преценката му, за да бъдат проверени от съда на Съюза.
- 65 Съдебната практика в областта, свързана с ограничителните мерки с предмет твърдените терористични дейности, е установила същото правило. Така в точка 154 от решение от 12 декември 2006 г., *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет* (T-228/02, Rec, EU:T:2006:384) Общият съд по-специално приема, че съдебният контрол за законосъобразността на решението, с което се приемат ограничителни мерки, обхваща преценката на фактите и обстоятелствата, посочени като негова обосновка, както и проверката на доказателствата и данните, на които се основава тази преценка.
- 66 Аналогично, съгласно точка 138 от решение от 23 октомври 2008 г., *People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет* (T-256/07, Rec, EU:T:2008:461), съдът на Съюза трябва не само да провери дали представените доказателства установяват действителното положение и дали същите са достоверни и съгласувани, но трябва също да провери дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени ситуацията, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения.
- 67 На последно място, в точки 54 и 55 от решение от 4 декември 2008 г., *People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет* (T-284/08, Rec, EU:T:2008:550) Общият съд отново изтъква правилото, изложено в точка 66 по-горе. В точки 56—79 от същото решение Общият съд констатира, че представените от Съвета доказателства не позволяват да се провери дали обжалваното решение е обосновано, и отгук прави извод, че твърденията, че основанията нарушение на тежестта за доказване и на правото на ефективна съдебна защита са налице, са основателни.
- 68 С оглед на изложеното дотук следва да се приеме, че при обстоятелствата по настоящия случай една действаща разумно и с дължима грижа администрация е могла да знае, към момента на приемане на първия обжалван акт, че е длъжна да събере данните или доказателствата, които оправдават отнасящите се до жалбоподателя ограничителни мерки, за да може в случай на оспорване да докаже, че споменатите мерки са обосновани, като представи тези данни или доказателства пред съда на Съюза.

- 69 Като не е действал по този начин, Съветът е извършил достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти, по смисъла на цитираната в точка 50 по-горе съдебна практика.

По наличието на вреда и на причинно-следствена връзка

- 70 Що се отнася до условието за наличие на вреда, съгласно съдебната практика отговорността на Съюза може да бъде ангажирана само ако ищецът наистина е претърпял „действителна и сигурна“ вреда (решения на Съда от 27 януари 1982 г., Birra Wührer и др./Съвет и Комисия, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 и 5/81, Rec, EU:C:1984:341, т. 9 и De Franceschi/Съвет и Комисия, 51/81, EU:C:1982:20, т. 9; решение от 16 януари 1996 г., Candiotte/Съвет, T-108/94, Rec, EU:T:1996:5, т. 54). Ищецът трябва да представи доказателства пред съда на Съюза, за да установи наличието и размера на тази вреда (решения от 21 май 1976 г., Roquette Frères/Комисия, 26/74, Rec, EU:C:1976:69, т. 22—24 и от 9 януари 1996 г., Koelman/Комисия, T-575/93, Rec, EU:T:1996:1, т. 97).
- 71 Колкото до условието за наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда, посочената вреда трябва да произтича достатъчно пряко от осъжданото поведение, като това поведение трябва да представлява основната причина за вредата, но липсва задължение да се поправя всяка вредоносна последица, дори непряко свързана, която е резултат от незаконосъобразно положение (вж. решения от 4 октомври 1979 г., Dumortier и др./Съвет, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 и 45/79, Rec, EU:C:1979:223, т. 21 и от 10 май 2006 г., Galileo International Technology и др./Комисия, T-279/03, Rec, EU:T:2006:121, т. 130 и цитираната съдебна практика). Ищецът трябва да докаже съществуването на причинно-следствена връзка между осъжданото поведение и претендираната вреда (вж. решение от 30 септември 1998 г., Coldiretti и др./Съвет и Комисия, T-149/96, Rec, EU:T:1998:228, т. 101 и цитираната съдебна практика).
- 72 В настоящия случай жалбоподателят иска да получи обезщетение, от една страна, за неимуществени, и от друга — за имуществени вреди, които произтичат, на първо място, от закриването на някои от банковите му сметки и от спирането от европейските банки на плащанията му в евро, на второ място, от преустановяването от европейските му доставчици на търговски отношения, и на последно място, от невъзможността да се изпълнят изцяло или отчасти четири договора, сключени с неговите клиенти. Жалбоподателят също така иска размерът на обезщетението да бъде увеличен с 5 % годишно, считано от 1 януари 2013 г.
- 73 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя и допустимостта на част от доказателствата, представени от него.
- 74 С оглед на начина, по който са развити доводите на страните, Общият съд ще провери едновременно условията, свързани с наличието на вреда и на причинно-следствена връзка, що се отнася до различните изтъкнати вреди.
- 75 Също така трябва да се отбележи, от една страна, че според обясненията на жалбоподателя, дадени в представения му на 31 януари 2014 г. отговор на въпросите на Общия съд, искането за обезщетение за неимуществените вреди, които същият твърди, че е понесъл, визира и последиците за неговите отношения с доставчиците и клиентите му, до които е довело приемането на ограничителните мерки. В този аспект посоченото искане се припокрива с искането за обезщетение за имуществени вреди.

- 76 От друга страна, за договора за рехабилитация на електроцентра „Дербендихан“ (Ирак), който е сред четирите споменати в точка 72 по-горе договора, се твърди, че не е могъл да бъде изпълнен поради блокирането на плащане от европейската банка посредник, докато останалите три договора били засегнати от преустановяването от европейските доставчици на жалбоподателя на търговски отношения.
- 77 При това положение, за да се отграничи ясно обхватът на различните искания на жалбоподателя, е необходимо, на първо място, да се анализират твърдените претърпени неимуществени вреди, с изключение на материалното отражение на ограничителните мерки върху отношенията с неговите доставчици и клиенти. На второ място, Общият съд ще разгледа имуществените вреди, които се твърди, че са претърпени поради закриването на някои банкови сметки на жалбоподателя и спирането от европейските банки на плащанията му в евро, включително вредата, която се твърди, че е свързана с договора за рехабилитация на електроцентра „Дербендихан“. На трето място, следва да се преценят имуществените вреди, които се твърди, че са претърпени поради преустановяването от европейските доставчици на жалбоподателя на търговски отношения, включително трите останали договора, споменати в точка 72 по-горе. На четвърто и последно място, Общият съд ще разгледа искането за изплащане на лихви.

По неимуществените вреди

- 78 Според жалбоподателя приемането и запазването в сила на наложените му ограничителни мерки е причинило вреди на неговите права на личността, и по-специално на репутацията му. В представения си на 31 януари 2014 г. отговор на въпросите на Общия съд той оценява размера на тези вреди на 1 500 000 EUR, а впоследствие, в становището си от 20 февруари 2014 г. — на 2 000 000 EUR.
- 79 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя. От една страна, той изтъква, че от решението на Европейския съд по правата на човека по дело Uj с/у Унгария (№ 23954/10, 19 юли 2011 г.) следва, че жалбоподателят се ползва от право на закрила на неговата репутация само в ограничена степен. От друга страна, във всеки случай накърняването на репутацията на жалбоподателя, ако се предположило за доказано, било последица не от приемането спрямо него на ограничителните мерки, а от тяхното публикуване. Съветът обаче имал правно задължение за това публикуване и следователно то нямало как да се тълкува в смисъл, че води до увреждане.
- 80 В това отношение, когато дадено образувание е обект на ограничителни мерки поради подкрепата, която се твърди, че е оказало за ядреното разпространение, то публично се свързва с поведение, което е смятано за сериозна заплаха за международния мир и сигурност, а това опозорява посоченото образувание и поражда недоверие към него, като така накърнява репутацията му и следователно му причинява неимуществени вреди.
- 81 При тези условия Съветът неправилно се позовава на решение Uj с/у Унгария, точка 79 по-горе, което се отнася до публикуването на мнението на журналист за качеството на стоките на търговско дружество.
- 82 От една страна, всъщност опозоряването и недоверието, до които са довели ограничителни мерки като разглежданите в настоящия случай, се свързват не с икономическия и търговския потенциал на съответното образувание, а с желанието му да участва в дейности, които международната общност смята за осъдителни. Следователно засегнатата е не само сферата на текущите търговски интереси на съответното образувание.

- 83 От друга страна, накърняването на репутацията на въпросното образувание е още по-тежко, доколкото произтича не от изразяването на лично мнение, а от заемането от институция на Съюза на официално становище, което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* и е придружено от задължителни правни последици.
- 84 Също така публикуването в Официален вестник на наложените на жалбоподателя ограничителни мерки е неразделна част от процеса на тяхното приемане, като се има предвид, че именно то обуславя влизането в сила спрямо третите лица. При това положение, обратно на твърдяното от Съвета, публикуването на споменатите мерки в Официален вестник не е обстоятелство, което може да прекъсне причинно-следствената връзка между приемането и запазването в сила на въпросните ограничителни мерки, от една страна, и накърняването на репутацията на жалбоподателя, от друга.
- 85 С оглед на изложеното дотук се налага изводът, че незаконосъобразното приемане и запазване в сила на наложените на жалбоподателя ограничителни мерки са му причинили неимуществени вреди, различни от имуществените вреди, които се дължат на засягането на търговските му отношения. Ето защо трябва да му бъде признато правото да бъде обезщетен за тези вреди.
- 86 Колкото до размера на обезщетението, което трябва да бъде присъдено, като начало следва да се отбележи, че отмяната на обжалваните актове би могла да представлява форма на поправяне на понесената от жалбоподателя неимуществена вреда, доколкото с настоящото решение се констатира, че свързването му с ядреното разпространение е неоправдано и следователно незаконосъобразно (вж. в този смисъл решение от 28 май 2013 г., *Abdulrahim/Съвет и Комисия*, C-239/12 P, Rec, EU:C:2013:331, т. 72).
- 87 При обстоятелствата по настоящия случай обаче отмяната на включването на жалбоподателя може да намали размера на присъденото обезщетение, но не и напълно да поправи претърпяното увреждане.
- 88 От материалите по преписката всъщност личи, че твърдението за участието на жалбоподателя в ядреното разпространение е повлияло върху поведението спрямо него на трети образувания, по-голямата част от които са установени извън Съюза. Тези последици, действието на които е продължило почти три години и които са в основата на претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди, не могат да бъдат изцяло неутрализирани с констатирането апостериори на незаконосъобразността на обжалваните актове, като се има предвид, че приемането на ограничителни мерки спрямо дадено образувание цели да привлече по-силно вниманието и да предизвика повече реакции, по-специално извън територията на Съюза, отколкото последващата им отмяна.
- 89 Също така трябва да се отбележи най-напред, че твърдението на Съвета, изложено спрямо жалбоподателя, е с особена тежест, доколкото свързва последния с ядреното разпространение от Иран, т.е. с дейност, която за Съвета представлява опасност за международния мир и сигурност.
- 90 На следващо място, както се вижда от точки 32—38 по-горе, твърдението на Съвета, изложено спрямо жалбоподателя, изобщо не е подкрепено с релевантни данни или доказателства.
- 91 Накрая, въпреки че Съветът е можел да заличи фирмата на жалбоподателя, публикувана в Официален вестник, по всяко време от списъците, тя е оставена там през период от почти три години, независимо от протестите на жалбоподателя. В това отношение преписката не съдържа информация, която да насочва, че Съветът по своя инициатива или в отговор на протестите на жалбоподателя е проверил дали споменатото твърдение е основателно, за да ограничи произтичащите от това вредоносни последици за жалбоподателя.

92 Предвид изложеното дотук, определяйки претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди *ex aequo et bono*, Общият съд приема, че присъждането на сумата от 50 000 EUR представлява подходящо обезщетение.

По имуществените вреди, свързани със закриването на някои банкови сметки на жалбоподателя и спирането от европейските банки на плащанията му в евро

93 На първо място, жалбоподателят твърди, че поради налагането му на ограничителни мерки Emirate National Bank of Dubai закрила всички негови сметки, през които минават повечето плащания, извършвани в рамките на международните му проекти. Аналогично, европейските банки блокирали преминаването на всички плащания в евро, които са наредени от него или на които той е получател. От това той понесъл вреда в размер на десетки милиони евро.

94 На второ място, жалбоподателят по-конкретно поддържа, че поради невъзможността да се извърши плащане от страна на Световната банка той не могъл да изпълни договор с предмет рехабилитацията на електроцентраля „Дербендихан“. От това той претърпял вреда в размер най-малко на 30 % от стойността на посочения договор, или 1 508 526,60 EUR, което съответства на извършените подготвителни работи (10 % от стойността) и маржа на печалбата (20 % от стойността).

95 Що се отнася до първото оплакване, в приложение A.20 от писмената реплика жалбоподателят е представил писмо, с което Emirate National Bank of Dubai го уведомява за закриването на сметките му.

96 Въпреки че това писмо не споменава изрично наложените на жалбоподателя ограничителни мерки, при липсата на друго приемливо обяснение изразите „проверки и вътрешни политики“ и „реструктуриране на някои сметки“ навеждат на мисълта, че закриването на сметките е последица от приемането малко по-рано на тези мерки. В този контекст следва да се отбележи, че продължаването от Emirate National Bank of Dubai да предоставя финансови услуги на жалбоподателя след налагането му на ограничителни мерки евентуално би могло да оправдае налагането на същите ограничителни мерки спрямо нея.

97 С оглед на това трябва да се посочи, първо, че от писмото на Emirate National Bank of Dubai следва, че последната не е замразила средствата по въпросните сметки, а ги е върнала на жалбоподателя.

98 Второ, жалбоподателят не е изложил никакво обстоятелство, което да доказва, че не е в състояние да получи от друга банка финансовите услуги, предоставяни по-рано от Emirate National Bank of Dubai, и да пренасочи изходящите и входящите си плащания.

99 Трето, освен за проекта за рехабилитация на електроцентраля „Дербендихан“, който е разгледан в точки 102—107 по-долу, жалбоподателят не е представил конкретни данни, за да докаже, че закриването на сметките му или прекъсването на неговите плащания е засегнало отношенията му с неговите търговски партньори или с други лица или образувания, като така му е причинило вреда.

100 Четвърто, жалбоподателят не е представил данни, които да оправдават размера на твърдяната претърпяна вреда.

101 При това положение първото оплакване, свързано със закриването от Emirate National Bank of Dubai на сметките на жалбоподателя и с прекъсването на плащанията от европейските банки като цяло, следва да се отхвърли като неоснователно.

- 102 Кolkото до второто оплакване на жалбоподателя, от представените като приложения А.26—А.29 към писмената реплика писма личи, че договорът за рехабилитация на електроцентраля „Дербендихан“, подписан между жалбоподателя и властите на иракски Кюрдистан, е развален от тези власти, защото жалбоподателят не е могъл да получи плащане от страна на Световната банка, блокирано от европейска банка посредник.
- 103 От една страна, нито представените в приложението към писмената реплика писма, нито останалите доказателства обаче установяват изрично, че въпросното блокиране е резултат от приемането на ограничителните мерки с обект жалбоподателя.
- 104 От друга страна, дори да се предположи, че съществуването на причинно-следствена връзка е доказано в достатъчна степен от жалбоподателя, който твърди в тази насока, че плащането е блокирано малко след като са му наложени ограничителните мерки и че блокирането е извършено от европейска банка, налага се изводът, че наличието и размерът на вредата, посочена от жалбоподателя, не са доказани.
- 105 Всъщност жалбоподателят иска обезщетение, което съответства на 10 % от стойността на споменатия договор — за извършените подготвителни работи, и на 20 % от стойността на същия договор — за „минималния обичаен марж на печалбата“ в съответния промишлен сектор.
- 106 Твърденията на жалбоподателя обаче не са подкрепени с доказателства. Така, от една страна, жалбоподателят не е представил нито преддоговорната си оферта за разглеждания проект, която би могла да докаже конкретно очаквания марж на печалбата, нито точни индиции за общия процент на рентабилност на самия него или на промишления сектор, в който извършва дейност. От друга страна, той не е представил пред Общия съд и извлечения от документи за разходите, направени в рамките на проекта за рехабилитация на електроцентраля „Дербендихан“, или друга информация, с която могат да се докажат тяхното наличие и размерът им.
- 107 При това положение оплакването на жалбоподателя, свързано с проекта за рехабилитация на електроцентраля „Дербендихан“, следва да се отхвърли като неоснователно.

По имуществените вреди, свързани с преустановяването от европейските доставчици на жалбоподателя на търговски отношения

- 108 Жалбоподателят твърди, че Siemens AG и останалите европейски доставчици са преустановили търговските си отношения с него. Siemens обаче бил основният му партньор за доставката на повечето машини и компоненти, които жалбоподателят включвал в офертите си, поради което настоящите и бъдещите му проекти били блокирани.
- 109 Що се отнася до наличието на причинно-следствена връзка, прекратяването на търговски отношения от страна на образуванията, установени в Съюза, е неизбежна последица от приемането на ограничителните мерки. В случая този факт се потвърждава от представеното в приложение А.21 от писмената реплика писмо на Siemens, от което изрично следва, че преустановяването на търговското отношение между Siemens и жалбоподателя е пряка последица от приемането на ограничителни мерки по отношение на последния.
- 110 Кolkото до наличието на вреда, прекратяването на отношенията с важни доставчици действително смущава дейностите на дружеството. Отказът да се доставят стоки обаче сам по себе си не представлява увреждане. Всъщност увреждане възниква само ако отказът се отразява на икономическите резултати на съответното дружество. Такова е по-специално положението, когато дружеството е задължено да купува същите стоки при по-неблагоприятни условия от други доставчици или когато отказът за доставка причинява забавяне при изпълнението на

сключени с клиентите договори, като така излага дружеството на риск от парични санкции. Аналогично, когато не може да бъде намерен алтернативен доставчик, съществуващите договори могат да бъдат развалени и въпросното дружество е възможно да бъде възпрепятствано да участва в текущите процедури по покани за представяне на предложения.

- 111 В случая жалбоподателят посочва три конкретни договора, които били засегнати от преустановяването от европейските му доставчици на търговски отношения. Той представя и други данни, които твърди, че доказват, че е претърпял вреди от това.

– Договорът с Mobarakeh Steel Company

- 112 Жалбоподателят поддържа, че поради отказа на Siemens да му изпрати някои съоръжения не е успял да изпълни договорните си задължения към Mobarakeh Steel Company, която разваля въпросния договор и изключва жалбоподателя от кръга на адресатите на бъдещите си покани за представяне на предложения. Така жалбоподателят претърпял вреда на стойност най-малко 2 000 000 EUR.

- 113 В това отношение от писмото на Mobarakeh Steel Company, представено в приложение А.24 от писмената реплика, се вижда, че Mobarakeh Steel Company действително е развалила сключения с жалбоподателя договор за изграждане на електрически съоръжения, запазила си е правото да се удовлетвори от представените от жалбоподателя обезпечения и го е изключила от кръга на адресатите на бъдещите си покани за представяне на предложения.

- 114 Така съгласно първия абзац от разглежданото писмо предвиденият от договора срок е петнадесет месеца, считано от 15 август 2009 г., и следователно крайната дата за доставка е 15 ноември 2010 г. Следователно, ако се предположи, че жалбоподателят е спазил поетите договорни задължения, приемането на първите ограничителни мерки, на които е обект — на 23 май 2011 г., или повече от шест месеца след споменатата крайна дата за доставка — не би имало отражение върху изпълнението на договора, сключен с Mobarakeh Steel Company.

- 115 Този извод се потвърждава от петия абзац от разглежданото писмо, където Mobarakeh Steel Company изрично посочва забавянето на жалбоподателя като една от двете причини за развалянето на договора.

- 116 Ето защо се налага изводът, че приемането на ограничителни мерки спрямо жалбоподателя не е основната и пряка причина за развалянето на договора с Mobarakeh Steel Company, което означава, че жалбоподателят не е доказал съществуването на причинно-следствена връзка между осъжданото поведение и твърдяната вреда.

- 117 При това положение оплакването, отнасящо се до сключения с Mobarakeh Steel Company договор, следва да се отхвърли като неоснователно.

– Договорът за модернизация на електрическото оборудване на дигата на Ефрат в Сирия

- 118 Жалбоподателят изтъква, че поради преустановяването от европейските му доставчици на всякакви търговски отношения с него не е бил в състояние да достави по-голямата част от съоръженията, консумативите и материалите, необходими за модернизацията на електрическото оборудване на дигата на Ефрат в Сирия. Той претендира, че вследствие от това е понесъл вреди в размер на поне 30 % от стойността на частта от въпросния договор, която трябвало да бъде възложена на подизпълнител, а именно 1 425 000 EUR — за извършените подготвителни работи и маржа на печалбата.

- 119 От писмата на сирийското министерство на напояването до жалбоподателя, представени в приложение А.31 и А.32 от писмената реплика, е видно, че началото и графикът на въпросните работи са отложени и че жалбоподателят е получил разрешение да използва „второстепенни съдоговорители“.
- 120 С оглед на това, на първо място, споменатите писма не доказват, че както твърди жалбоподателят, причината за настъпилото забавяне при изпълнението на проекта и за използването на „второстепенни съдоговорители“ е приемането спрямо него на ограничителни мерки.
- 121 Действително, в тази насока жалбоподателят е представил, в приложение А.33 от писмената реплика, списъка на машините и компонентите, които са предложени в офертата му за въпросния проект. Въпреки че този списък съдържа стоки на европейски производители, не са представени никакви доказателства, че доставката на споменатите стоки не е могла да бъде извършена поради приемането на ограничителните мерки.
- 122 На второ място, жалбоподателят твърди, че е понесъл вреди в размер най-малко на 30 % от стойността на частта от въпросния договор, която е трябвало да бъде възложена на подизпълнител, но не е представил доказателства, които да установяват наличието на тези вреди.
- 123 От една страна, всъщност стойността на частта от договора, възложена на подизпълнител, е спомената единствено в представената в приложение А.5 към жалбата таблица. Тази таблица обаче е изготвена от самия жалбоподател. В допълнение, той просто посочва общата сума, която твърди, че е платена на подизпълнител, без да конкретизира съответните съоръжения и тяхната стойност.
- 124 От друга страна, преписката на Общия съд не съдържа данни, от които да могат да се определят маржът на печалбата на жалбоподателя и размерът на разходите, направени в рамките на съответния проект. Така например жалбоподателят не е представил нито преддоговорната си оферта, нито приложението към договора, където са посочени подробностите относно цените, нито извлечения от документи за разходите, нито други данни, които могат да подкрепят твърденията му за размера на претърпяното увреждане.
- 125 При това положение оплакването на жалбоподателя, отнасящо се до проекта за модернизация на електрическото оборудване на дигата на Ефрат в Сирия, следва да се отхвърли като неоснователно.
- Договорът за изграждане на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан (Афганистан)
- 126 Жалбоподателят изтъква, че поради преустановяването от европейските му доставчици на търговски отношения не е бил в състояние да достави част от машините и съоръженията, необходими за изграждането на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан. Той претендира, че вследствие от това е понесъл вреди в размер на поне 10 % от стойността на частта от въпросния договор, която трябвало да бъде възложена на подизпълнител, а именно 729 210,80 EUR.
- 127 В подкрепа на твърдението си жалбоподателят е представил, в приложение А.34 от писмената реплика, въпросния договор, който включва приложение, където са изброени предложените машини и компоненти, сред които има стоки на европейски производители.

- 128 В представения си на 31 януари 2014 г. отговор на въпросите на Общия съд жалбоподателят е уточнил също така, че писмото на Siemens относно отмяната на поръчката с референтен номер R06000/CO/3060, представено в приложение A.21 към писмената реплика, се отнася до съоръжения, които са предназначени за изграждането на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан, както и за някои проекти в Иран.
- 129 При все това, първо, преписката на Общия съд не съдържа материали, като например разменени с афганистанските власти писма, които да доказват, че след приемането на ограничителни мерки спрямо жалбоподателя условията по въпросния договор е трябвало да бъдат променени, по-специално чрез използването на подизпълнители.
- 130 Второ, при липсата на уточнения в тази насока не е доказано, че отмяната от Siemens на поръчката с референтен номер R06000/CO/3060 е довело до невъзможност за жалбоподателя да изпълни посочения договор, без да използва подизпълнители.
- 131 Трето, жалбоподателят не е уточнил дали твърдяното претърпяно увреждане се изразява в пропуснати ползи, в направени в рамките на съответния проект разходи или в други вреди. Освен това той не е представил данни, които да доказват размера на твърдяната за възложена на подизпълнител част от въпросния договор, както и че претърпените вреди са 10 % от този размер.
- 132 При това положение оплакването на жалбоподателя, отнасящо се до проекта за изграждане на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан, следва да се отхвърли като неоснователно.
- Другите данни, представени от жалбоподателя
- 133 На първо място, в приложение A.5 към жалбата си жалбоподателят е представил таблица, където възпроизвежда, в част А, чуждестранните си проекти, които били засегнати от ограничителните мерки, в част Б, чуждестранните процедури по покани за представяне на предложения, в които загубил възможността да участва поради приемането на тези мерки, и част В, стойността на съоръженията, които закупил или щял да закупи от европейски доставчици и които не могли да бъдат доставени по същата причина.
- 134 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че проектите под номера от 1 до 3 в част А от въпросната таблица са тези, до които се отнасят оплакванията, разгледани съответно в точки 102—107 и 118—132 по-горе.
- 135 По-нататък, колкото до проекта под номер 4 от част А към въпросната таблица и до четирите покани за представяне на предложения, възпроизведени в част Б от същата таблица, необходимо е да се отбележи, че таблицата е изготвена от самия жалбоподател, че не е подкрепена от други данни и че не съдържа никаква индичия, която да доказва, че твърдяното претърпяно от жалбоподателя увреждане действително се дължи на преустановяването от европейските доставчици на търговски отношения.
- 136 Накрая, що се отнася до част В от цитираната таблица, в точка 110 по-горе вече бе отбелязано, че отказът да се доставят стоки води до увреждане само ако се отразява на икономическите резултати на съответното дружество. Жалбоподателят обаче просто посочва общата стойност на стоките, които твърди, че са засегнати, без изобщо да ги идентифицира и без да уточнява конкретните вредоносни последици от отказа за доставка на съответните стоки.
- 137 По тези съображения приложение A.5 към жалбата не е достатъчно доказателство, че жалбоподателят е претърпял увреждане вследствие от приемането спрямо него на ограничителни мерки.

- 138 На второ място, в приложение А.7 от жалбата си жалбоподателят е представил списък с чуждестранните си доставчици, съществена част от които са европейски доставчици. Подобно на част В от таблицата, представена в приложение А.5 към жалбата, този списък обаче не съдържа индикации за реално направените на въпросните дружества поръчки, които се твърди, че не са могли да бъдат доставени, нито уточнява конкретните вредоносни последици от отказа за доставка, и следователно не е достатъчно доказателство, че жалбоподателят е претърпял увреждане.
- 139 Приложение А.7 към жалбата не подкрепя и по-общото твърдение на жалбоподателя, че настоящите и бъдещите му проекти са блокирани, тъй като въз основа на списъка с неговите чуждестранни доставчици изобщо не може да се определи делът на закупеното от жалбоподателя оборудване от европейски доставчици, нито пък да се установи, че това оборудване не може да бъде заместено от оборудване с неевропейски произход.
- 140 На трето място, представеното в приложение А.21 към писмената реплика писмо на Siemens споменава, че поръчката на жалбоподателя с референтен номер P06000/CO/3060 не е могла да бъде приета поради приемането спрямо него на ограничителните мерки.
- 141 Както вече бе отбелязано в точка 128 по-горе, според изложеното от жалбоподателя въпросната поръчка се отнася до съоръжения, предназначени за изграждането на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан, както и за някои проекти в Иран.
- 142 От една страна, доколкото става дума за проекта за изграждане на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан, достатъчно е да се препрати към точки 126—132 по-горе.
- 143 От друга страна, доколкото писмото на Siemens се отнася до иранските проекти, които са посочени от жалбоподателя и не са разгледани в точки 126—132 по-горе, само по себе си то не е достатъчно доказателство, че същият е претърпял увреждане. За да се счита, че е представено такова доказателство, е необходимо най-малкото да се наведат данни за това кои са въпросните проекти и какви са условията им, както и за отражението на отмяната на поръчката с референтен номер P06000/CO/3060 върху тяхното изпълнение.
- 144 На четвърто място, в приложението към становището си от 20 февруари 2014 г. жалбоподателят е представил извлечения от счетоводството си за данъчните години 2010/2011, 2011/2012 и 2012/2013, както и обобщаваща таблица. Според него тези документи показват силния спад на оборота му, а следователно и наличието на увреждане, което той претърпял поради приемането спрямо него на ограничителни мерки и запазването им в сила.
- 145 В това отношение се налага изводът, че извлеченията от счетоводството на жалбоподателя и въпросната обобщаваща таблица действително показват съществено намаляване на неговия оборот, но не установяват причините за това развитие. Ето защо е невъзможно да се определи дали и евентуално до каква степен посоченият спад се дължи на приемането спрямо жалбоподателя на ограничителни мерки и запазването им в сила, а не на други фактори като общото развитие на икономическия климат.
- 146 Това е така още повече защото, видно от споменатата обобщаваща таблица, в абсолютни числа голямата част от съответния спад е свързана с проектите в Иран. От друга страна, с изключение на представеното в приложение А.21 към писмената реплика писмо на Siemens, разгледано в този контекст в точка 143 по-горе, останалите конкретни доказателства, които са представени от жалбоподателя, се отнасят до проекти в чужбина. Следователно последните доказателства по същество не могат да допълнят останалите документи, приложени към становището на жалбоподателя от 20 февруари 2014 г., за да се направят достатъчно сигурни изводи за наличието и интензитета на причинно-следствената връзка между наложените на жалбоподателя ограничителни мерки и спада на неговия оборот.

- 147 Впрочем дори да се предположи, че може да бъде изведена такава причинно-следствена връзка, с достатъчна степен на сигурност, от самото наличие на съответните ограничителни мерки, които по дефиниция целят да ограничат свободното упражняване на икономическа дейност от жалбоподателя, във всеки случай жалбоподателят не е представил данни, въз основа на които да може да се прецени обхватът на претърпяното увреждане. Всъщност жалбоподателят не е представил данни, които позволяват, от една страна, да се прецени делът на намалението на оборота му, което би могло да се припише на наложените му ограничителни мерки, и от друга страна, да се определи размерът на вредата, която реално е претърпяна вследствие от това намаление. В настоящия случай обаче такива индиции са особено необходими, доколкото съгласно представените документи рентабилността на жалбоподателя не е била засегната от споменатите мерки по същия начин както неговия оборот.
- 148 С оглед на изложеното дотук оплакването на жалбоподателя, свързано с преустановяването от европейските му доставчици на търговски отношения, следва да бъде отхвърлено, без да е необходимо да се проверява оспорваната от Съвета допустимост на данните, представени в приложението към становището на жалбоподателя от 20 февруари 2014 г.
- 149 В заключение, следва на жалбоподателя да се присъди обезщетение от 50 000 EUR за претърпените неимуществени вреди и да се отхвърли искането му за обезщетение за имуществени вреди.

По лихвите

- 150 Колкото до искането на жалбоподателя за присъждане на лихви, следва да се отбележи, от една страна, че размерът на присъденото обезщетение отчита неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя до деня на обявяване на настоящото решение. При това положение не следва да се присъждат лихви за периода, който предхожда този ден.
- 151 От друга страна, съгласно практиката на Съда към дължимото обезщетение могат да се начисляват мораторни лихви, считано от датата на обявяване на съдебното решение, с което се установява задължение за поправка на вредите (вж. в този смисъл решения Dumortier и др./Съвет, EU:C:1979:223, т. 25 и от 27 януари 2000 г., Mulder и др./Съвет и Комисия, C-104/89 и C-37/90, Rec, EU:C:2000:38, т. 35; решение от 26 ноември 2008 г., Agraz и др./Комисия, T-285/03, EU:T:2008:526, т. 55). Съгласно съдебната практика лихвеният процент, който следва да се приложи, се изчислява въз основа на процента, определен от Европейската централна банка за основните операции по рефинансиране, който се прилага за съответния период, увеличен с два пункта (решения от 13 юли 2005 г., Samar/Съвет и Комисия, T-260/97, Rec, EU:T:2005:283, т. 146 и Agraz и др./Комисия, EU:T:2008:526, т. 55).
- 152 При тези условия се налага изводът, че Съветът трябва да изплати мораторни лихви, считано от обявяването на настоящото решение до пълното изплащане на присъденото обезщетение, по определения от Европейската централна банка процент за основните операции по рефинансиране, който се прилага за съответния период, увеличен с два пункта.

По съдебните разноски

- 153 Общият съд следва да се произнесе, от една страна, по направените в главното производство разноски, и от друга, по разноските, направени в обезпечителното производство, по които не се е произнесъл с определение от 28 септември 2011 г., Safa Nicu Sepahan/Съвет (T-384/11 R, EU:T:2011:545).

- 154 В това отношение съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.
- 155 В настоящия случай претенциите на Съвета по искането за отмяна на включването на фирмата на жалбоподателя са отхвърлени изцяло, а по искането за обезщетение за вреди — отчасти, докато по-голямата част от претенциите на жалбоподателя по последното искане са отхвърлени. При това положение следва да се постанови, че Съветът понася, наред с направените от него съдебни разноски, половината от съдебните разноски на жалбоподателя, който понася другата половина от направените си съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отменя, доколкото се отнасят до Safa Nicu Serahan Co:**
 - част I, буква Б, точка 19 от приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран,
 - част I, буква Б, точка 61 от приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010.
- 2) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да плати на Safa Nicu Serahan обезщетение от 50 000 EUR за неимуществените вреди, претърпени от това дружество.**
- 3) **Обезщетението, което трябва да бъде платено на Safa Nicu Serahan, се увеличава с мораторни лихви, считано от обявяването на настоящото решение до пълното изплащане на посоченото обезщетение, по определения от Европейската централна банка процент за основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта.**
- 4) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 5) **Съветът понася съдебните разноски, направени от него в главното производство и в обезпечителното производство, както и половината от съдебните разноски на Safa Nicu Serahan, направени в същите производства. Safa Nicu Serahan понася половината от съдебните си разноски, направени в главното производство и в обезпечителното производство.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 ноември 2014 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	1
Производство и искания на страните	3
От правна страна	4
1. По искането за отмяна на включването на фирмата на жалбоподателя в разглежданите списъци	4
2. По искането за отмяна на включването на фирмата на „свързаните с жалбоподателя дружества“ в разглежданите списъци	6
3. По искането за обезщетение за вреди	6
По неправомерността на поведението, в което се упреква Съветът	7
По наличието на вреда и на причинно-следствена връзка	10
По неимуществените вреди	11
По имуществените вреди, свързани със закриването на някои банкови сметки на жалбоподателя и спирането от европейските банки на плащанията му в евро	13
По имуществените вреди, свързани с преустановяването от европейските доставчици на жалбоподателя на търговски отношения	14
– Договорът с Mobarakeh Steel Company	15
– Договорът за модернизация на електрическото оборудване на дигата на Ефрат в Сирия	15
– Договорът за изграждане на електрически подстанции в Кундуз и в Баглан (Афганистан)	16
– Другите данни, представени от жалбоподателя	17
По лихвите	19
По съдебните разноски	19